

Više se ne bojim

"Kada sam iz Portugala došla istraživati na University College London u sklopu svojega doktorata iz neurobiologije i neuroznanosti, ubrzo sam se zaljubila u London te također – nešto čemu se nisam nadala – u katoličku vjeru.“ Raquel Taveira-Marques živjela je u Kući Ashwell, studentskom domu kojeg vodi Opus Dei i jako ju je zadržala jedna studentica – Carmen, koja je išla na vjeronauk i krstila se u kapelici doma.

18.10.2012.

Razgovor s Raquel Taveira-Marques

„Kada sam iz Portugala došla istraživati na University College London u sklopu svojega doktorata iz neurobiologije i neuroznanosti, ubrzo sam se zaljubila u London te također – nešto čemu se nisam nadala – u katoličku vjeru.“ Raquel Taveira-Marques živjela je u Kući Ashwell, studentskom domu koji vodi Opus Dei i jako ju je zanimala jedna studentica – Carmen, koja je išla na vjeronauk i krstila se u kapelici doma.

Sve do tada, Raquel je smatrala kako kroz život može proći prilično sretno bez postavljanja velikih životnih pitanja poput postojanja Boga. Njezin otac, iako nije katolik koji prakticira

svoju vjeru, ipak je bio katolik te bi ponekad komentirao kako u njezinom životu nedostaje duhovna strana.

„Moji nas roditelji nisu krstili dok smo bili djeca, željeli su da sami otkrijemo i odlučimo o svojoj vjeri“. Tako su sa dvanaest godina, Raquel i njezin brat i sestra otišli do župnika i zamolili za sate vjeronauka.

Međutim, kako svećenik nije bio siguran da su oni ozbiljno odlučili krstiti se, bio je neodlučan u davanju ikakvih instrukcija i tako je sve prošlo i nikada nisu bili na vjeronauku. Jedina veza koju su imali s Crkvom bila je kada su povjereno išli na Misu sa djedom i bakom.

„Tada, najednom, bez nekog posebnog razloga, počela sam ići na Misu prije tri godine. Sinulo mi je, budući da mi je otac bio bolestan, a bila sam daleko od kuće i osjetila sam

da mu na ovaj način mogu pomoći.“
Pohađanje Mise probudilo je u njoj pitanja. „Promatrala sam ljude na Misi i shvatila sam da su vrlo ljubazni, mirni i osobito pozorni u trenutku pretvorbe. Svidjelo mi se pjevanje!“

Bez obzira na sve, osjećala je istinski strah o pohađanju vjeronauka, ispunila su je pitanja: „Što ću si to učiniti?“, „Kako će me to promijeniti?“, „Već sam odrasla, oduvijek sam željela biti znanstvenica, slaže li se to jedno s drugim...?“ Tada je otišla na duhovne vježbe. Svidjelo joj se, bilo joj je jako korisno, i... iscrpljujuće! „Bilo je toliko toga. Srećom, mogla sam dobro razgovarati sa svećenikom. Rekao mi je da su znanost i vjera savršeno kompatibilne te da nam Božje svjetlo pomaže bolje vidjeti! Objasnio mi je to govoreći da tijekom predsjedanja Bushove administracije, nije bio dozvoljen istraživački rad na

embrijskim stanicama tako da je sav trud uložen u istraživanje stanica odraslih ljudi, što su katolički bioetičari uvijek i predlagali. Kao rezultat toga načinjeni su brojni pomaci u znanosti, objavljena su brojna nova otkrića i radovi. Međutim, zaključio je, da smo odmah slušali Boga, to bi se sve dogodilo puno ranije! Bilo mi je drago što sam shvatila da znanost može odgovoriti na pitanje ‘kako’, ali ne i na pitanje ‘zašto’.”

Prijateljica koja joj je pomagala i podučavala je, učila ju je vjeru kroz otajstva krunice. To znači da su učile i molile u isto vrijeme, „pa bi nam često trebalo i dva sata da izmolimo pet otajstava krunice!“ Otišla je vidjeti papu Benedikta u Hyde Parku i Birminghamu; „Vidjela sam da su vjernici u takvoj harmoniji, da svi događaji prolaze jako dobro. I iznenadila sam se što mi je bilo zabavno i tako čisto – nije bilo poput

drugih masovnih događaja na kojima sam bila. Nitko nije ostavio nered u Birminghamu, iako su tamo bili toliki ljudi toliko mnogo vremena.”

Pitala se kada bi mogla biti spremna za krštenje, a tada se dogodilo nekoliko „slučajnosti“... „Molila bih nešto od Boga i rješenje bi mi se pojavilo pred očima, trivijalno, malo, ali meni jako značajno. Rješenja bi postala očita kada god bi se molila u kapelici.“

Bilo je to na Božićnoj Misi 2009.godine kada je bila sa svojom bakom i kada joj je postalo jasno da je spremna. Postala je katekumen 31.srpnja 2010.godine i krštena je godinu kasnije, baš nakon što je obranila svoj doktorat. Komentirala je, „Još uvijek imam sumnje, ali to me ne smeta, više se ne bojim, one me potiču da želim znati više.“ Ona na sve ovo gleda kao na dio putovanja

koje, s Bogom kao izvorištem, još uvijek krije mnogo toga za nju.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/vise-se-ne-bojim/](https://opusdei.org/hr-hr/article/vise-se-ne-bojim/)
(17.03.2026.)